Prestigiul artei “In Memoriam”

On Octombrie 13, 2010

Identifică un teren comun cu ceilalți, gestionând toate însușirile leadershipului tău în așa fel încât acesta să acționeze în folosul tău.

Unul din tablourile în care celebrul pictor Gustave Coubert a redat scene din viața concetățenilor săi din Ornanse, este "L'Enterrement a Ornans (Înmormântare la Ornans)", pe o pânză de dimensiuni mari, în care el grupează aproximativ 50 de persoane, în mărime naturală.

Când tabloul a apărut pentru prima dată în fața comisiei care trebuia să decidă primirea operelor la Salonul anual al Parisului, toți au fost scandalizați. Au avut impresia că se găseau în fața unui individ ironic, lipsit de orice sentimente, de orice urmă de respect față de durerea oamenilor în fața morții. În consecință, tabloul a fost refuzat.

Astăzi, același tablou este considerat drept una din realizările deosebite ale artei franceze din prima jumătate a secolului al XIX-lea, care excelează printr-un studiu adânc și expresiv al figurilor umane, ce reflectă puternice sentimente și trăiri.

Leadership: Poți să-ți transpui ideile într-o creație originală care nu se perimează niciodată, întrucât tot ceea ce exprimi prin prisma trăirilor pe care le împărtășești face parte din planul unei imagini care niciodată va părăsi memoria lumii?

Lui Coubert i s-a criticat "imoralitatea" subiectelor. Faptul că a reprezentat oamenii așa cum sunt în fața morții, a fost considerat ca un fel de atitudine provocatoare și ireverențioasă în fața "artei eterne". Puțini au fost aceia care și-au dat seama numaidecât de calitatea rară și de esența picturilor sale.

Omul de afaceri Sorin Neagu afirma: *"În orice afacere ai costuri și beneficii. Important este să le gestionezi în așa manieră încât la sfârșit când tragi linie să ieși pe plus."*

Coubert nu și-a gestionat în așa maniera resursele artistice, încât la sfârșit, când a trebuit să tragă linie, să iasă "pe plus". Chiar dacă arta lui a fost vizionară și atât de naturală în expresia ei, superioară prin simplitate și bun gust, chiar dacă a fost desăvârșită prin faptul că s-a apropiat de realitate, ea nu a fost profund comunicativă, nu a ajuns la inimile oamenilor, nu a creat acel efect de mulțumire care să contribuie singur la atingerea unei ponderi semnificativ mai ridicate de semnificație și de importanță. Drept consecință arta lui, catalogată drept insensibilă, a fost pusă la îndoială, nesalutată de aproape nimeni.

Ca lider, dacă vrei să ai succes, trebuie să identifici un teren comun cu ceilalți, gestionând toate însușirile leadershipului tău în așa fel încât acesta să acționeze în folosul tău. Oamenii trebuie să-ți cunoască "opera", toate atributele ei, dar pentru asta ea nu trebuie să apară ca un protest contra principiilor și concepțiilor lor vizavi de leadership, mai ales în ochii celor așa ziși cunoscători. Cu alte cuvinte, trebuie să dai viață unui leadership menit să coaguleze toate punctele comune dintre tine și ei: viziunea, valorile și credințele.

Acordă operei tale un procent de acceptabilitate crescută la public. Pe asta ar trebui să se bazeze marea ta eficacitate. Nu-ți prezenta opera ca un dușman al convingerilor celorlalți, numai pentru a vedea totul în lumina propriilor tale principii. Chiar dacă stilul tău este mai complex și diferă de al celorlalți, prezintă-l într-o manieră care să te reprezinte și să atragă

atenția, și care să le permită acestora să recunoască importanța lui.

Leadershipul este imaginea de sine transpusă într-o imagine sugestivă care nu va părăsi niciodată memoria lumii, întrucât tu însuți trebuie să treci prin acele sentimente care își derivă forța din descrierea unor întâmplări dorite sau nedorite.

Prestigiul artei "in memoriam" nu înseamnă altceva decât stabilitatea leadershipului tău în timp, care depinde de modul în care acesta a fost înțeles și acceptat de ceilalți.

Așa cum testarea și evaluarea unui nou medicament se face prin aplicarea lui la sute de mii de voluntari, tot așa și evaluarea leadershipului tău se face prin acordul comun al celorlalți, în funcție de ponderea pe care o au idealurile și aspirațiile tale în raport cu ale lor. Dacă leadershipul tău este contra manierei în care îl percep ei, atunci riști să-ți pierzi credibilitatea.

Concluzie: Pentru un lider, a-și înălța "opera" la rang de artă înseamnă, de fapt, ca ea să fie acceptată și recunoscută de toți, iar "beneficiile" ei să fie evidente și incontestabile.

Ideile novatoare nu sunt totdeauna unanim acceptate, promovarea lor trebuie făcută cu prudență și numai dacă ai "acceptul" celorlalți. Vizionarii sunt puțini și ei trebuie lămuriți asupra beneficiilor ce vor veni. Şi o dată obținute, ele vor consolida poziția unui lider și prestigiul lui iar arta lui va persista "in memoriam".

Source: https://neculaifantanaru.com/prestigiul-artei-in-memoriam.html